

МИСИОНСКИ ПРОПОВЕДИ

ТРЕТО ТРИМЕСЕЧЈЕ 2021

Саботиа, 3 јули 2011

ЈАВИСОВАТА МОЛИТВА

Во 2001 година во Соединетите Американски Држави една книга дошла во рангот на најпродаваните книги. Такво нешто не се случило во текот на стотици години, една книга со религиозна содржина едноставно е продавана од најпознатата издавачка интернет куќа; на врвот на најпродавани книги во светот, дошла книга со религиозна содржина.

И луѓето почнале да се грабат за оваа книга - Јависовата молитва од авторот Брус Викинсон. Овој автор кажува дека насекаде низ Американските Држави, оние што ја читале оваа книга, почнале да се молат со Јависовата молитва. Брус Виликинсон бил студент по теологија заедно со својата сопруга и една вечер кога се прашувал што да прави со својот живот, каде да оди со желба да направи нешто корисно во животот, една вечер еден од говорниците на факултетот зборувал таа вечер за молитвата и спомнал дека Јавис бил некој кој секогаш правел нешто повеќе отколку што прави. На пример, ако некој е дрводелец и изработува мебел, тогаш тој ќе направи нешто повеќе, некој дел ќе биде поубав на мебелот отколку што барал муштеријата. Или на кое било друго поле. Јавис бил човек кој сакал да оди еден чекор понатаму, повеќе отколку што се барало од него. И така, овој човек проповедал за Јавис и Брус Вилкинсон го слушал сето тоа и кажува дека таа вечер дошол во својата соба и почнал да се моли со Јависовата молитва. Се молел и следниот и повторно следниот ден, и повторно. И тој кажува дека оваа книга е резултат на дваесет година молење со Јависовата молитва. И тврди дека во неговиот живот се случувале чуда. Но сепак, мора да нагласиме дека Бог не секогаш одговара на секоја наша молитва како што ние сметаме, но тој сигурно одговара според неговата волја.

Ние ќе одиме во библискиот текст и ќе ја читаме Јависовата молитва и сами за себе да видиме кој бил тој човек и каква

била таа молитва: „Јавис беше пославен од своите браќа, и мајка му го нарече Јавис, велејќи: 'Го родив со болка'. Јавис Го повика Израелевиот Бог говорејќи: 'Ако ме благословуваш навистина, прошири го моето подрачје, Твојата рака нека биде покрај мене и запази ме од злото, за да не се измачувам!' Бог го исполни тоа за што Му се молеше“ (1. Дневникот 4,9.10).

О да ме благословиш!

Ако ја погледнеме четвртата глава, тука наидуваме на родослов, нешто што луѓето најмалку сакаат да го читаат во Светото писмо. Не само во тоа четврто, туку во третото и тн. Ова им е важно на многу народи, не само овде. Ако погледнеме ќе видиме дека се набројуваат разни имиња на луѓе, а потоа текстот кажува – А Јавис беше пославен од своите браќа! Стотици имиња се набројани. Пред Јавис, и по него. Во четири глави. Имаме впечаток дека писателот на 1. Дневникот не застанал да каже за никого ништо, не само овде, туку во сите четирите глави. Но кога дошол до Јавис, не се осмелил да помине туку така над ова име и напишал: „Јавис беше пославен од своите браќа.“

Зошто? Мајката му дала име Јавис - 'Го родив со болка'. Зборот Јавис значи болка или страдање. Ништо друго не знаеме за Јавис од овие два стиха. Дали можеби мајка му умрела при неговото раѓање. Дали можеби Јавис имал некој проблем од раѓање, некоја физичка мана, или нешто што изгледало грдо кога луѓето го гледале, нешто што го потсетувало на неговото раѓање. Во секој случај, Јавис носел некој товар. Тој товар бил толку голем, што неговата мајка решила да му даде име Болка. И замислете да имате некој сосед и секој ден го сретнувате и му велите, „Добро утро, соседу Болка, страдање. Којзнае колку пати луѓето го потсетувале Јависа на неговото минато, на раѓањето. Како си, господине Болка? И кога луѓето ќе му го кажеле тоа, тој би се потсетил на својата болно минато. Какво минато е тоа, за каква болка станува збор, не знаеме, но она што го знаеме е дека Јавис бил пославен од своите браќа,

според фактот што решил да не биде како другите, како останатие негови браќа. Тој решил да промени нешто во својот живот. И затоа Јавис можеби бил пославен од своите браќа. Можеби имало доволно храброст во овој човек, доволно морална сила за во еден момент во својот живот да каже: „Јас сакам да раскрстам со мојот проблем во мојот живот. Не сакам повеќе да бидам човек на болка, човек на страдање. Сакам нешто да променам во мојот живот. Единствен начин нешто да променам е да му се обратам на Бога.“ И затоа оваа Јависова молитва има посебно место кај многу луѓе.

Значи Јавис, господинот Болка, бил пославен од своите браќа. Сите ние имаме одредена болка. Сигмунд Фројд рекол: „Каков е проблемот на човечката егзистенција. Зошто сите ние носиме одреден страв во нас? Внатре во нашата кожа носиме одреден страв. Во психоанализата се нарекува ангст, а тоа е состојба на незадоволство, непријатност. Често сакаме да излеземе од сопствената кожа и нешто да промениме во својот живот. Кога би го прашале Фројд да ви каже каде е проблемот на човечкото незадоволство? Тој би рекол проблемот е во минатото. За да се реши сегашноста на човекот, мора да се направи некој вид археолошки процес или копање по психата на човекот за едноставно да се пронајде во минатото каков бил тој проблем. И кога копа по своето минато, по својата свест и совест, и кога конечно ќе открие каде се наоѓа проблемот на сегашното незадоволство, проблемот ќе се реши. Така смета Фројд. Постојат и други примери, како на пример Жан Пол Сартр. Тој ќе рече дека проблемот не е во минатото на човекот туку во иднината. Човечкиот живот нема смисла. Човек не може да ја прифати бесмислата.

Единствената смисла на човечкото битие според највлијателниот мислител на 20. век Жан Пол Сартр, е човекот да ја прифати бесмислата. Животот е апсурд, мачнина, и според Сартр, не е вреден да го живее. Слично мислење дели и неговиот современик Албер Ками, познат по делото Странеот. Некој велат дека проблемот на човекот е во минатото, некој ќе рече дека проблемот на човекот е во иднината, модерниот хиндуизам или будизам ќе каже проблемот е во сегашноста, зашто постои нехармонија меѓу човекот и вселената, треба да се воспостави хармонија со вселената

и едноставно да се побегне од онаа самсара, од онаа елипса и да се доживее мокша и да се доживее ослободување од тој вечен круг на инкарнација и реинкарнација. Така сметаат тие.

Каде е проблемот на човекот?

Јавис сфатил дека постои проблем и дека е несреќен човек, кој носи болка во себе и кој сака едноставно да го реши тој проблем. И во еден миг во својот живот Јавис решил да го моли Бога. Јавис го повикал Израелевиот Бог говорејќи: „Ако ме благословуваш навистина, прошири го моето подрачје, Твојата рака нека биде покрај мене и запази ме од злото, за да не се измачувам!“

Не е лесно да се молиме. Бидејќи сите ние носиме во себе одредена доза на гордост. Само понизен човек може да се моли на Бога. Јавис го повикал Израеловиот Бог. Тој е неверојатно битие, интелигенто битие, кое ги надминува можностите на нашите сфаќања. Да се обратиме кон Бога, тоа е најголемата работа која човек може да направи во својот живиот.

Бог не создал и како создадени семе создадени за Бога создадени сме да живееме во заедница со Бога. Тој првобитен грев, источен грев на Адам и Ева е одобивање на состојбата дека сме созданија. Нашите прародители посакале да бидат богови, кажува Библијата. Сатаната ќе ѝ каже на Ева – јади, ќе ти се отворат очите и ќе станеш како Бог. Кога во нашиот живот одбиваме да му се обратиме на Бога и од Бога да бараме помош и совет и одиме во свет кој сакаме ние сами да го изградуваме со сопствени раце, тогаш ние сакаме сами да ги поставуваме законите на постоењето. Да се понизи човек и да дојде пред Бога и да се го повика Израелевиот Бог, да му се обрати, тоа е најхрабриот и најпааметниот и најмудар гест на смртниот човек на оваа земја. Не заборавајте дека таквиот гест го води човекот во контакт со најмоќното Битие во вселната – Бог. Тој е голем Создател, на галаксиите, сонцето месечината, очите, срцето. И тоа неверојатно битие копнее да биде во контакт со нас, во заедница со нас.

Нема порадосна состојба за смртниот човек од таа кога преку молитва ќе стапи во контакт со живиот Бог. Јавис се осмелил да

стапи во контакт со Бога. Човек може да оди наспроти Бога и да каже, не сакам да се молам на Бога. Сакам да си живеам свој живот. Не ми е гајле за никаква морална структура на вселената, за божествени принципи и закони. Тоа мнозина го кажуваат. Но може да кажете - не ми е гајле за законот на гравитација, ќе летам, но знаете дека по неколку секунди ќе се најдете доле. Со други зборови, ние сме создадени според закони за Бога. Ние сме создадени да живееме со Бога, да комуницираме со Бога, да оствариме зедница со Бога. Кога не комуницираме со Бога, ние се отуѓуваме, не само од Бога туку и од нас самите. Тргуваме по еден пат спротивен од човечноста и од онаа основна есенцијална човечка структура. Да се вратиме кај Бога, значи да се вратиме кај нас самите. Да се молиме на Бога, значи да го осмислиме нашиот живот. Да го повикаме да биде пријател во нашиот живот – тоа е најхрабриот гест на човекот.

Зошто Јавис бил пославен?

Затоа што одбил да живее живот во болка, страдање како што живеел до тогаш, и решил нешто да промени во својот живот. Јавис во еден момент кажал – не сакам да живеам како што живеев.

Првата Јависова реченица – „Ако ме благословуваш!“ или со други зборови - О, да ме благословиш! Какви се молитвите во Библијата. Исус често се молел со раширени раце и отворени очи. Молитвата е искрен крик на душата. Кога човек се обраќа на Бога со овие зборови. Постојат многу молитви во Библијата. Сите псалми се молитви. Молитва е кога ќе дојдете пред Бога и ќе кажете: Господе, Творче мој, јас одбивам да продолжам сам, јас сакам да го живеам овој краток живот заедно со тебе. Или можете да се молите Бог да реши некој ваш проблем, или болест, или финансиски проблем, или во бракот, со децата. Молитвата е крик, слободен израз на душата кога му се обраќате на живиот Бог. Знајте дека е мошне важно во мигот кога му се обраќате на живиот Бог, никогаш нема да останете исти луѓе. Ако искрено го барате Бога, Бог ќе пронајде пат до вашето срце. Ќе станете

посреќни, порадосни, попромислени во својот живот. Кога го читате Светото писмо доаѓате во контакт со живиот Бог. Тоа предизвикало промена:

Што значи благослов? Многу луѓе во стари времиња ги благословувале своите деца. На пример, запишано е дека Јаков, кога бил на претсмртна постела, ги благословувал своите синови. Да се благослови значи да се повика натприродна сила, да се повика Бог да се вмеша во човечкиот живот. За Бога не постојат чуда. За нас постојат чудата. Бог ги создал законите. Бог едноставно може да направи нешто повеќе од законите што на нас ни се познати. Кога му се молиме на Бога и кога сакаме да се усогласиме со божествените закони, бараме Бог на натприроден начин да направи нешто за нас. Да нè излечи од некоја болест, да ни помогне во нашите финансиски проблеми, во нашите семејни односи да ни помогне во воспитувањето на нашите деца или на кое било друго подрачје од нашиот живот. Ние бараме Божја интервенција во нашиот живот.

Јавис имал проблем и вели: Боже јас со сите свои сили сум се обидел да го решам тој проблем, но не успеав. Ми требаш и те повикам ја повикувам твојата натприродна сила да го решиш тој проблем. О да ме благословиш!

Постои и друг израз – да го прошириш моето подрачје. Во оригиналниот текст – меѓа, сид преку кој не можело понатаму. Еве тука е тој сид, кој стои меѓу мене и еден хармоничен живот. Дали може да се осмелиме да се молиме на ваков начин. Знаете за старите луѓе тоа може да биде болест, чувство на близината на смртта.

„Твојата рака нека биде покрај мене.“

Јавис посакувам Божјите раце да бидат над него. Рембрант има слика на загубениот син врз основа на библиски мотив, парабола што ја кажал Исус. Синот одлучил да се врати кај својот татко и таткото го чека и го држи во прегратка. Таа прегратка Рембрант ја претставил на своето платно. Интересна е поради грубата рака на таткото. Две раце, едната како машка, а другата како женска.

Со тоа Рембрат сакал да каже дека БОГ ЈА има љубовта на татко и мајка. Никаде човек не се чувствува попријатно, освен во прегратките на Бога. Ова не е само фраза. Јавис го искусил ова.

Кога поминливиот и немоќен човек ќе се најде во прегратките на семејниот Бог, тоа е најсигурното место на кое човек може да биде. Најсигурно место. Имате ли храброст да се молите вака?

„Запази ме од злото, за да не се измачувам“

И уште една реченица во молитвата на Јавис – „Запази ме од злото, за да не се измачувам.“ Овде е употребен истиот збор – јавис - од јавис да не ме измачува. Од мене самиот.

Зошто?

Што е тоа во нас? Постои голем судир или битка. Ѓаволот се бори и сака да владее со човекот, со неговата душа, со неговите мисли, со неговиот ум - да ги уништи. Кога е под контрола на уаволот, тогаш човекот смета дека не треба да се врати кај Бога, дека Бог не му е потребен како пријател во животот, дека можеме сами. И затоа знае да каже – што ќе ми е Бог. Сака сам за себе да си биде закон.

Многу често човекот не е заинтересиран за Бога и за божествените закони. Зошто сега би размислувал за тоа каква морална структура има вселената. Некако на луѓето им е полесно самите за себе да си бидат закон. Но тоа е нашето грешно јас, тоа е филозофијата на уаволот, кој сака да нè одвои од Бога и да нè упропасти. Затоа Јавис се молел... Од мене самиот.

Ваквата молитва може да направи големи промени во нас!

Да ја повикаме силата на големиот Бог, создателот на небото и земјата, да се вмеша во нашиот живот. И тој голем Бог да ги отстрани тие меѓи. Бог е жив Бог, кон кого, ако му се обратиме, Тој ќе одговори.

Посредничката молитва може да направи големи промени!

Бог може да ги ослободи луѓето од нивните проблеми!

Саботиа, 7 август 2021

Чувари на бања Јован 5, 1-15

Вовед:

Една од најтешките ситуации со кои се соочувате како дете е кога ве бираат последен. Ако некое дете е ситно, обично последно го бираат за игра. Најпрво се бираат популарните деца. Тоа може да се случи и кога ќе станете постар.

Дали сакате кога ќе ве одберат? Секако дека сакате. Кога ќе ве одберат, тоа значи дека сте посебен. Во денешната проповед ќе откриеме една личност која 38 години не била одбрана, сè додека не наишол Исус.

Нашето проучување е забележано во Евангелието според Јован, петтата глава. Што до сега се случувало во Евангелието според Јован.

1. Контекст: Јован 1 - 4 го воспоставува Исус како Месија

Јован намерно ни зборува за одредени случки, кои укажуваат на Исуса како на ветен Месија.

- * Јован Крстител го најавува Исуса како Божјо Јагне.
- * Исус го прави своето прво чудо и ја претвора водата во вино.
- * Потоа со Никодим разговара за духовното раѓање.
- * Потоа, Исус ги руши сите предрасуди, бидејќи разговара со жена Самарјанка и открива дека доста добро ја познава.
- * Зборувајќи за сите овие случки, Јован покажува дека Исус се разликува од сите други.

Но, сега, расположението се менува...

2. Во Јован 5 почнува да расипе борбата со водството

Почнувајќи со ова поглавје, почнуваме да следиме сè поголемо отфрлање на Исусовите дела и Неговите зборови. Ако ги прочитаме следните глави, ќе видиме дека тоа најпосле прераснува во злобно непријателство.

Бидејќи тоа што Тој го прави е поинакво и извонредно, природно се поставуваат прашањата кој е Тој и што прави. Тоа е важно откритие и за нас.

3. Важно е да го разбереме Исус иако какоков шио е

Во Исусовата постапка кон овој болен човек, многу повеќе го сфаќаеме Исуса. Во нашето проучување на Јован 5,1-15, ќе пронајдеме три чекори кои треба да ги следиме за да разбереме какоков е Исус.

I. Првиот чекор кој треба да го следиме е ЖЕЛБАТА (1-7. стих)

Илустрација: Снупи

Во една епизода од цртаната серија за Снупи, тој размислува вака: „Вчера бев пес. Денес сум пес. Утре веројатно и понатаму ќе бидам пес. Нема никаква надеж за напредување“.

Ние дојдовме до човек, чија состојба е безизлезна.

Нема надеж за напредување.

Ајде да го прочитаеме овој текст:

„Потоа беше еден празник јудејски, и се искачи Исус во Ерусалим. А во Ерусалим, кај Овчата порта, има бања, по еврејски наречена Витездаб, со пет тремови. Во нив лежеа мнозина болни, слепи, куци, исушени, кои очекуваа да се раздвижи водата... Имаше таму и еден човек кој боледуваше триесет и осум години. Кога Исус го виде како лежи, знаејќи дека многу години боледува, му рече: 'Сакаш ли да оздравиш?' Болниот Му одговори: 'Господи! Немам човек што ќе ме спушти во бањата кога ќе се раздвижи водата; додека јас да дојдам, друг слегува пред мене'“.

Забележувате дека недостасува 4. стих. Тоа е затоа што тој не се наоѓа во најстарите пронајдени ракописи од Новиот завет. Се чини дека тој бил додаток напишан на маргината на ракописот, но подоцна бил додаден во самиот текст.

Но, информацијата што се наоѓа во 4. стих е корисна, бидејќи во него се опишува легенда која постоела во Исусовото време. Постоело локално верување дека водата во Витезда има исцелителна моќ и дека *анџел* одвреме-навреме доаѓал за ја разбранува водата. Кога тоа се случувало, првата личност што ќе влезела во водата би била исцелена. Оваа информација ни помага да го разбереме разговорот меѓу Исус и фатениот човек.

Она што сакам овде да го забележите е:

1. Меѓу мноштвото болни, Исус одбира и повикува само еден

Имало многу луѓе во оваа бања која се вика Витезда.

Но Исус одвојува време да се концентрира на еден.

Тоа е инвалид кој боледувал 38 години; ја изгубил контролата на мускулите на нозете и страдал од некој вид на парализа.

Звучи како некој што има мултиплекс склероза.

2. Исус ја ипроценува состојбата на човекои

Исус прашува: „Дали сакаш да бидеш здрав?“

Тој мора да ја дознае желбата на овој човек, бидејќи понекогаш, луѓето сакаат да останат болни. Овој човек изгледа дека навистина сака да оздрави, но неговиот живот бил полн со очајувања.

3. Овој човек го изнесува својот очај

Тој не може да влезе во вода. Кога водата би се разбранувала, никој не му помагал да се симне во базенот. Немоќен лежи крај базенот и уште одново и одново разочаран. Сè изгледало толку безнадежно. Интересно е што Исусовиот план бил поинаков од планот на овој човек. Исус немал никаква намера да му помогне на овој човек да се симне во базенот. Наместо тоа, тој сака засекогаш да го тргне овој сиромав човек од бедата крај базенот.

II. Втор чекор кој треба да го следиме е РЕШИТЕЛНОСТ (8. и 9. стих)

„Исус му рече: 'Стани, земи ја постелата своја и оди си!' И веднаш оздраве човекот, ја зеде постелката своја и одеше. А тој ден беше сабота”.

Дали забележавте што направил овде Исус?

1. Исус го зайоведа невозможното.

Тој вели: „Стани!“ Не знам како вие размислувате, но кога јас не би можел да ги користам нозете 38 години, би се сомневал дека можам да ја исполнам оваа задача. Стани?

„Не можам! Не сум одел 38 години“.

Но Исус одговара: „Можеш, бидејќи јас тоа го велам“.

Но, заповедта да стане, не е единствена заповед.

2. Исус ја оџсџранува можността болестта да се врати.

Тој вели: „Стани, земи ја постелата своја!“

Знаете ли зошто Исус тоа го рекол?

Тој тоа го рекол бидејќи овој човек повеќе нема да се врати.

Тој нема да го остави својот кревет покрај базенот, бидејќи нема да се врати во бањата. Време е да продолжи понатаму.

3. Исус очекува џраен усџех.

„Стани, земи го одарот свој и оди!“

Времето другите да го носат поминало. Време е да оди. Ми се допаѓа како тоа Јован го опишува. Бил исцелен. Станал, ја зел својата постела и проодел. Исус не направил голема претстава од тоа. Впрочем, како се да се случило тивко и приватно. Сепак, несомнено е дека така се случило.

III. Трет чекор кој треба да го следиме е ПОСВЕТЕНОСТ (10-15)

Илустрација: Закони.

Дали некогаш сте забележале дека некои закони остануваат на сила премногу долго? На пример, во Пенсилванија казната за пцуење е 45 центи. Но, ако Бог се спомне во пцовка, казната е 67 центи.

Во Сиетл е незаконски златни рипки да се превезуваат во градски автобус, освен ако не лежат мирно.

Законот во Мичиген бара секоја зима пчелите да се попишуваат.

Еден стар закон во Холивуд, Калифорнија, забранува повеќе од 2000 овци одеднаш да се водат по Холивудскиот булевар.

Еден закон во Минесота бара машката и женската облека да не се сушат заедно на иста жица.

Во Жолиет во Илиноис на жените не им е дозволено во една продавница да пробаат повеќе од шест фустанни.

Па, и во нашиот текст, законот стапува на сцена:

„Заради тоа Јудејците Му рекоа на исцелениот: 'Сабота е и не треба да ја носиш својата постелка!' Но тој им одговори: 'Оној што ме излекува, ми рече: 'Земи ја постелката своја и оди!' А тие го прашаа: 'Кој е тој човек што ти рече: Земи ја постелката своја и оди?' Но исцелениот не знаеше кој е, зашто Исус се беше оддалечил бидејќи на тоа место имаше многу народ. Подоцна Исус го сретна во храмот и му рече: 'Ете, сега си здрав и не греши веќе, за да не те снајде нешто полошо!' А човекот отиде и им кажа на Јудејците дека Исус е Оној што го излекувал”.

1. Пројивењето се јавува кога законот е поважен од милосија

Едноставно, било против еврејскиот закон, овој човек во сабота да го носи својот дар. Тоа не било нешто што Бог го рекол, туку нешто што настанало во текот на годините на рабинската традиција. Тие го опфаќале секое подрачје на животот.

Илустрација:

На пример, во сабота, човек можел на својот близок да му позајми грне вино или масло, но овој при тоа да не му каже „Позајми ми”. Тоа би подразбирало трансакција, а трансакцијата можеби би опфатила пишување, а пишувањето било забрането.

Или на пример, ако човек во текот на саботната ноќ го изгаси жарот, од страв од незнабожци или разбојници, или од лоши духови, или да го утеша оној кој е болен и не може да спие, не е крив. Но, ако тоа го направи промислено, само за да заштеди на масло или фитил, крив е.

Ставот за исцелувањето во сабота се гледа во Законот. Човек во сабота не смее да стави оцет на заб за да ја ублажи болката, но смее да користи оцет во храната, па рабинската филозофија заклучува: „Ако е излечен, тогаш е излечен”.

Можете да ја замислите изненаденоста на луѓето, кога откриле дека на овој поранешен инвалид му било наредено да си ја земе постелата и да оди.

Тоа било директно кршење на нивниот закон.

„Што? Некој те излечил? Кој? Кој ти кажал дека смееш да го кршиш законот?“ Интересно е што овој човек не знаел кој го излечил. Тој едноставно ја послушал Исусовата наредба и не прашал за Неговото име. Текстот ни кажува дека Исус едноставно си заминал. Зар не е интересно тоа што ова време кое донело радост станало време за скептицизам? Настанало исцелување! Би требало да се прославува. Бог делувал меѓу нив. Наместо тоа, тие се грижеле за правилата. Нивните правила биле прекршени.

Но, без оглед на нивните прашања, ми се допаѓа следниот чекор што го направил бившиот инвалид.

2. Кога Бог делува во вашој живој, време е за обожаване.

Тоа доаѓа на прво место. Еврејските водачи можеби не слават, но човекот знае каде да оди и што да прави. Време е да се прослави Бог.

Некогаш бил болен и скршен. Сега е здрав. Човекот навистина отишол на вистинското место, бидејќи таму го сретнал Исуса. Исус сè уште не завршил со него.

3. Исус го сврѓува вниманието на човековата нова состојба.

Тој го потсетува дека бил излечен. Но се случило нешто многу повеќе од тоа. Тоа има далеку поголема важност од физичкото исцелување. Тој бил оправдан пред Бога. Затоа Исус му дава уште една заповед.

„Немој повеќе да грешеш!“ Нему му било простено. Тој бил испран и исчистен. Повторно е нов и цел. И таков ќе остане.

Примена:

Кога ќе отидеме во црква, лесно е да ја гледаме само површината на тоа што се случува. Луѓето ја носат својата најубава облека и својата најубава насмевка.

Сите изгледаат среќно. Лесно е да претпоставиме дека сè е во ред.

Но, ако сме подготвени да погледнеме малку подлабоко, можеби ќе сфатиме дека нашите клупи се полни со луѓе кои

страдаат - луѓе на кои им е потребно исполнување кое само Бог може да го понуди.

Меѓу нив се наоѓаат болни, сиромашни, луѓе во неволја, осамени, загрижени, под тежок стрес. Ќе откриеме дека никој не е имун на болките на проклетството на човештвото. Но, постои решение.

1. Исус исполнува

Тоа е одговорот во оваа приказна кој го открил човекот кој бил избран од Исус. Исус сака да доживее исполнување.

Тој тоа може да ни го даде, не затоа што го заслужуваме, туку затоа што Тој, во својата милост, сака да нè исполни.

Кога Исус нè гледа, Тој не гледа само еден дел - Тој ја гледа целокупната слика. Исус не размислува само за нашето здравје, размислува и за нашата душа.

2. Исус се насочува на нашиите можности, а не на она што ни недостига.

Исус не го оставил овој човек кога рекол дека не може да оди. Исус ја видел можноста. Тој би можел да оди.

Исус го гледа истото и за нас. Без Исус во животот ние сме беспомошни инвалиди во овој лош и непоштен свет. Ние сме духовно слепи.

Ние сме емотивно троти. Ние сме морално парализирани. Но Исус сака да станеме од нашето место на неуспех, неспособност и очај. Тој сака да си го земеме својот одар и да се тргнеме од тоа место. Тој сака да одиме во нов живот. Време е да станеме и проодиме. Нè чека Исусовото исполнување.

Сабота, 4 септември 2021

КОГА ЦРКВАТА РАСТЕ

Библски џексѝ: Дела 2,42

Динамиката на растот на црквата се разликува од црква до црква. Некои цркви секој ден чукаат на врата; други будат интерес така што од црквното богослужение прават голема претстава. Некои ја нагласуваат одговорноста на верниците кон своите пријателства и семејството да го повикуваат во црква. Некои инсистираат верниците секоја недела да повикаат по пет пријатели во црква. Некои групи се ориентираат кон Библијата, со нагласок на проучување на Библијата. Други цркви се ориентираат кон младите. Поголемите цркви имаат повеќе служби, како што се службата за млади, семејната служба, мисионската служба итн. Тие имаат повеќе проповедници.

Динамиката на црквата е во поголема врска со растот на црквата од било што друго. Сте виделе луѓе кои доаѓаат во нашата зграда да видат за што се работи. Многу од нив си одат уште пред да почне проповедта. Зошто? Динамика. Тие бараат одредена динамика. Тие можеби бараат богослужба на прославување, а не традиционално богослужение. Кога ќе минат низ врата, тие можат да побараат неколку различни работи. Обично во првите 15 минути ја носат одлуката дали ќе дојдат повторно. Менување на црквата со наметнување не е секогаш препорачливо. Дали некогаш сте пробале да ја измените динамиката на некоја личност? Дали сте пробале негативна личност да ја претворите во позитивна, или личност која постојано доцни, да ја смените та да доаѓа на време? Дали сте пробале да ја измените динамиката на личност која доаѓа доцна, а си оди рано? Ако сте пробале, тогаш знаете дека својата енергија можете да ја употребите за нешто подобро. Бог може да ја смени динамиката на личноста преку растот, но луѓето одбиваат промена ако им е наметната. Истото важи и за црквата.

Пред неколку недели имавме посетител од црква на друго место. Тој тврдеше дека неговата црква доживува експлозивен пораст. Го прашав што е тоа што прават за да доживеат таков пораст. Ми кажа дека преминале на богослужение на прославување. Можеби не знаете што значи тоа, но морале да го променат начинот на кој дотогаш работеле. Нови песни, нов нагласок на начинот на богослужба, итн. Целата динамика на богослужбата е изменета за да биде конкурентна со другите големи деноминации. Еден проповедник мислел дека промената на динамиката е тоа што му било потребно за да изгради црква. Ја измениле формата на богослужението, купиле нови песнарки кои содржеле песни за прославување, го измениле времетраењето на богослужбата од еден во два часа. Проповедите биле подолги. Иако ги направиле измените, не дошло до експлозивен пораст. Зошто? Поради присилената промена изгубиле повеќе верници отколку што крстиле.

Треба да знаете што се случува кога велите дека црквата расте. Примив порака од една црква која добро ја познавам. Личноста која ми ја прати пораката, ги известува останатите дека црквата расте. Вработиле нов проповедник и добиле 25 нови верници, а дарот значително се зголемил. Го познавав нејзиниот стар проповедник и неговиот начин на проповедање. Беше сè освен посакуван. Многу верници си отишле во други цркви. Кога тој проповедник поднел оставка и дошол нов, тие се вратиле. Тоа не е пораст во Божјото царство. Нема да потрае долго, а тие исти луѓе ќе станат нерасположени поради нешто друго и повторно ќе си отидат. Тоа го прават веќе дваесет години. Никогаш долго не се задржуваат ниту во таа, ниту во која било друга црква.

Мора да почнете таму каде што се наоѓате, бидејќи никаде не сте долго. Мнозина сакаат да го вратат времето дваесет години наназад, некои сакаат да отидат дваесет години понапред, но ние сме сега овде и ништо нема да се случи сè додека не престанеме да сонуваме и не почнеме овде, каде што се наоѓаме. За да почнеме таму каде се наоѓаме, потребна е подготвеност да пораснеме како личности. Личниот раст е единствено нешто

што може да ја измени динамиката на црквата. Ова почнува со препознавање на потребата да се порасне како поединечен верник. Ако сакате да растете, сè што треба да направите е да кажете: „Боже, потребна ми е помош!” Помош е збор кој најтешко се изговара. Помош. Колку е моќен тој збор. Растот започнува на поединечна основа. Не е потребно да и се случува на целата црква. Ќе размислите за тоа каде би сакале да бидете. Немојте да попуштите пред мислењето на групата. Ако планирате тоа да го направите во група, веројатно никогаш нема да се случи. На факултет имав професор кој пред студентите по теологија кажа нешто важно: „Ако се наоѓате во мала црква и ништо посебно не се случува, зошто не се предадете на проучување на Библијата и не ја научите Речта? Не губете време во сонување на светлината на големиот град“.

Одличен совет! Нема замена за личното духовно проучување во твојот живот. Тоа почнува таму каде што се наоѓаш. Тука почнува вистинскиот раст. Тука почнува вистинскиот раст на црквата. Немојте да дозволите слабоста на групата да ја ослепи вашата сопствена потреба. Немојте да дозволите туѓите слабости да ги ослепат вашите можности.

Нема замена за личната посветеност.

Нашето ниво на лична посветеност го прави возбудливо тоа што го работиме. Нема да успееме во нешто во што не сме се вложиле себеси. Тоа може да биде причина зошто многу луѓе во црквата не го наоѓаат тоа што го бараат. Недостаток на посветеност и недостаток на интерес. Луѓето кои сакаат највеќе да добијат од црквата, обично се најмалку посветени. Тие го изгубиле интересот. Црквата е тоа што вие правите од неа. Таа никогаш нема да стане тоа што сакате други да направат од неа. Ако 3000-те присутни на Педесетница, чекале цела група да го прифати Исуса Христа пред да направат движење, денес не би имало црква. Можеби мислите дека ништо не должите на оваа црква, но нешто си должите себеси.

Посветени зборови (Деела 2,42)

Црквата во првиот век се посветила на апостолското учење. Нашето ниво на посветеност исто така ги воодушевува другите и ги поттикнува да го читаат Светото писмо. Тие се посветиле на Божјиот Збор кој е даден преку апостолите. Можеме да поделиме илјадници покани за евангелизација и да објавиме стотина реклами и огласи, но ништо не ги одушевува нашите пријатели кон Божјиот Збор, како нашата посветеност. Христијаните од првиот век биле посветени на апостолското учење. Силата која ја примиле преку Божјиот Збор, направила црквата да расте.

Христијаните од првиот век биле воодоошевени од Божјиот Збор. Не постои начин да го посветите својот живот на Речта, а да не ја доживеете. Посветеноста и воодоошевувањето одат рака под рака. На денот Педесетница, Евреите од цел свет се собираат во Ерусалим, за Бог да ги нахрани. Доаѓаат од секоја нација под небото за да уживаат во гозбата на Божјата реч. Оддалеченоста што ја поминуваат зборува за нивната посветеност. Посебно кога ќе разбереме дека патувале на магариња, а не со авиони.

Во таа прилика биле присутни преку милион Евреи (некои кажуваат и 3 милиони). Најмалку 3000 јаделе од трpezата на Божјата реч. Најмалку 3000 од милион дошле да се нахранат од Речта, додека го прославувале празникот. Бог уште од Аврамовото време ја подготвувал Еврејската нација за доаѓањето на Месија. Тоа не се случило преку ноќ. Несомнено е дека на некои им било досадно, но најмалку 3 лица од 1000 биле воодоошевени од Речта што апостолите ја проповедале.

Што се однесува до личниот и црковниот раст, нема замена за воодушевувањето за Божјата реч. Светот многу подобро од нас го познава нивото на нашата воодушевеност. Нивото на нашата воодушевеност влијае на нив. Не е тешко да се поучува некој кој е воодушевен од Речта. Колку повеќе ја проучувам Библијата, толку повеќе се восхитував од неа. Божјата реч никогаш не е здодевна.

Дела 17,11.12: „Овие беа поблагородни од оние во Солун, зашто го примија Словото сосем подготвено, и секој ден го испитуваа Писмото дали е така. И мнозина од нив поверуваа; а од угледните елински жени и мажи - не малку“.

Во црквата не постои замена за христијанската восхитеност на личниот раст. Само оние кои сакаат личен раст можат да пронајдат воодушевување во Божјата реч. Еден начин да се воодушеват од Речта е да почнат да го прават тоа што таа го кажува. Црквата има најголем потенцијал за пораст, ако јас растам како поединец.

Посветени заедници

Обидете се да ги замислите Евреите кои патуваат од цел свет за да присуствуваат на Педесетница. Сетете се дека немало авиони, имале само сандали, магариња и дрвени бродови. Не е никакво чудо што настанала таква реакција. Не е никакво чудо што огнот се запалил во Дела 2 глава. Тоа била посветена заедница.

Дела 2,44-47: „А сите кои поверуваа беа заедно и сè им беше општо. И продаваа стоки и имоти и тоа го делеа на сите, секому според неговата потреба. И секој ден беа постојано и еднодушно во Храмот; раскршуваа леб по домовите и примаа храна со радост и просто срце, фалејќи го Бога беа омилени кај сиот народ. А секој ден, Господ ги додаваше оние, кои се спасуваа“.

Се труделе да примат нови верници во Христовото тело. Нови верници се примале во Христовото тело додека црквата ги исполнувала нивните потреби.

Дела 4,32-35: „А множеството на оние, кои поверуваа, имаше едно срце и една душа, и никој не велеше дека нешто од неговиот имот е негово, туку сè им беше општо. Апостолите сведочеа многу силно за воскресението на Господа Исуса и голема благодат беше над сите нив. И никој меѓу нив не беше во скудност, зашто сите, кои имаа ниви и куќи, ги продаваа, а цената на продаденото ја донесуваа и ја ставаа пред нозете на апостолите. И секому му се даваше колку кому му беше потребно“.

Многу луѓе не сакаат да бараат помош. За нив би било многу подобро ако им ги понудите вашите услуги кога ќе видите дека има потреба. Колку пати сосема сами сте поминале низ некоја неволја? Од никого не сте барале помош. Но откако борбата поминала, сте се запрашале зошто никој не се понудил да ви помогне? Сознанието дека тие се грижат за вас, многу би ви помогнало и би ве утешило.

Само посветеноста предизвикува некој да се откаже од земјата и куќата во полза на заедницата.

2. Коринќаните 8,1-4: „Ве известувам, браќа, за Божјата благодат дадена на црквите во Македонија, дека, иако во многу неволји, со кои беа искушувани, нивната преумножена радост и длабоката беда, покажаа преизобилно богатство на нивната дарешливост. Зашто сведочам, дека според своите можности, а и преку нив, дадоа доброволно и нè молеа многу да им ја укажеме милоста да можат да учествуваат во службата на светите“.

Посветени на богослужбата

Христијаните од првиот век не биле посветени само на Божјата реч и на заедницата, биле посветени и на богослужбата. Црквата во првиот век настанала како резултат на богослужбата. Затоа, на прво место и се собирале за време на Педесетница. Со богослужбата ги откривале Божјите упатства за нивниот живот.

Дела 4,31.32. „А кога се помолија, се стресе местото каде што беа собрани. И сите се исполнија со Светиот Дух и смело го проповедаа Божјото Слово. А множеството на оние, кои поверуваа, имаше едно срце и една душа, и никој не велеше дека нешто од неговиот имот е негово, туку сè им беше општо“.

Дела 13,1-3: „Во Антиохиската црква имаше пророци и учители: Варнава, и Симеон наречен Нигер, па Луциј Киринеец, Манаин, кој беше воспитан заедно со четворовласникот Ирод, и Савле. И кога Му служеа на Господа и постеа, Светиот Дух рече: „Одвојте ми ги Варнава и Савла за делото за кое ги повикав! Тогаш, откако постеа и се помолија, ги положија рацете на нив и ги пуштија“.

Дела 16,23-33: „И откако им удрија многу стапови, ги фрлија во темница и му заповедаа на темничарот да ги чува добро. Откако прими таква заповед, тој ги фрли во внатрешниот дел на темницата, и нозете им ги стави воклада. Околу полноќ, Павле и Сила се молеа и со песна Го славеа Бога, а затворениците ги слушаа. Но одеднаш стана силен потрес, така што се стресоа основите на темницата: во истиот миг се отворија сите врати, и на сите им паднаа оковите. А чуварот на темницата се разбуди и кога ги виде отворените врати на темницата, го извади мечот и сакаше да се убие, мислејќи дека затворениците избегале. Но Павле викна со силен глас, велејќи: 'Не прави си себеси никакво зло, зашто сите сме тука!' А тој побара светлина, истрча внатре и треперејќи падна пред Павле и Сила; ги изведе и рече: 'Господини, што треба да правам за да се спасам?' Тие пак рекоа: 'Верувај во Господа Исуса и ќе се спасиш ти и твојот дом. И им го проповедаа Господовото слово нему и на сите, кои беа во неговиот дом. И тој ги зеде во истиот час на ноќта, им ги изми раните од ударите и веднаш се крсти и тој и сите негови“.

Ако навистина го прославиме Бога, ќе го најдеме правецот во нашиот личен живот. Тоа може да се случи ова утро, на ова богослужение. Тоа може да се случи и во други околности. Можете да го пронајдете Божјиот правец за својот живот.

Заклучок:

Вистинскиот црковен раст почнува со:

- Посветен живот
- Живот посветен на Зборот
- Живот посветен на примањето на други во телото
- Живот посветен на Божјата богослужба со цел пронаоѓање правец во својот живот. Тука почнува вистинскиот личен раст и растот на црквата.

**ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА
3/2021**

Мисионски проповеди

Излеѓува штримесечно

Издава:

**Христијанска адвентистичка црква,
црква на адвентистите на седмиот ден**

Одговара:

Томе Трајков

**Превод и подготовка:
Мелита Томовска**

Адреса:

**Ул "Влае" 42
1000 СКОПЈЕ**

www.adventisti.org.mk

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА